

پیرچشمی و درمان آن

پیرچشمی یا اختلال دید نزدیک در افراد بالای ۴۰ سال بخشی از روند طبیعی سن است که به دلیل سفت شدن عدسی چشم و بروز اشکال در تطابق رخ می‌دهد. این اختلال پیش‌رونده است و با افزایش سن شدت آن بیشتر می‌شود.

پیرچشمی یا اختلال دید نزدیک در افراد بالای ۴۰ سال بخشی از روند طبیعی سن است که به دلیل سفت شدن عدسی چشم و بروز اشکال در تطابق رخ می‌دهد. این اختلال پیش‌رونده است و با افزایش سن شدت آن بیشتر می‌شود.

به گزارش ایسنا، دکتر رضا میرشاهی، متخصص چشم، در یادداشتی در روزنامه جام جم نوشت: «آقای ۴۵ ساله با کلافگی وارد اتاق معاینه شد و گفت: «آقای دکتر مدتی است دیگر نمی‌توانم نزدیک را ببینم. استاد دانشگاه هستم اما چند ماهی است مطالعه برایم بسیار دشوار شده است.» خوشبختانه شرح حالی از بیماری خاصی نمی‌داد و معاینه چشمی نرمال بود. دید دورشان کامل بود ولی برای دیدن اشیای نزدیک خیلی مشکل داشت. به او توضیح دادم که پیرچشمی مبتلا شده که مشکلی شایع در افراد بالای ۴۰ سال است. شاید بهترین درمان برای شما استفاده از عینک مطالعه باشد. این عینک فقط برای کار نزدیک مثل مطالعه و کار با گوشی است. بعد از بحث در مورد سایر روش‌های درمان، تصمیم گرفت از همان عینک استفاده کند.

اگر سن شما بالای ۴۰ است و قادر به خواندن این متن هستید احتمالاً راهی برای فائق آمدن بر مشکل پیرچشمی خود پیدا کرده‌اید. پیرچشمی یا اختلال دید نزدیک در افراد بالای ۴۰ سال بخشی از روند طبیعی سن است که به دلیل سفت شدن عدسی چشم و بروز اشکال در تطابق رخ می‌دهد. این اختلال پیش‌رونده است و با افزایش سن شدت آن بیشتر می‌شود. در ابتدای شروع پیرچشمی با افزایش نور محیط و افزایش فاصله می‌توان این مشکل را حل کرد اما به تدریج نیاز به درمان‌های بیشتر پیدا می‌کند.

شایع‌ترین روش درمان این مشکل استفاده از عینک نزدیک است که شماره آن هر چند سال یکبار باید افزایش یابد. سایر روش‌های درمان شامل قراردادن حلقه داخل قرنیه یا انجام لیزیک روی یک چشم برای بهبود دید نزدیک است. همچنین در صورت بروز همزمان آب مروارید می‌توان با عمل جراحی از لنزهای داخل چشمی مخصوص دید همزمان دور و نزدیک استفاده کرد.»